

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱- خداوند از طریق حرم ائمه «علیهم السلام» در حرم ائمه حاضر است و لذا حرم محوطه‌ای مقدس می‌باشد.

۲- زیارت برای زائر، عالم می‌آفریند و لذا برای آفریده شدن آن عالم، ایثار و فداکاری لازم است.

۳- در هر زیارتی انسان عالم خود را برای نخستین بار تجربه می‌کند.

۴- زیارت موجب اندیشه و معرفت بزرگی می‌شود ماورای اندیشه‌ای معین که مفهومی و انتزاعی باشد.

۵- به هر حال با توجه به این که روح انسان به خردی نیاز دارد که در هیچ کتاب و مدرسه‌ای به دست نمی‌آید مگر با زیارت اولیای دین؛ نمی‌توان به دیار زیارت آن عزیزان دل نبست. آری! باید بی سر و صدا هر کس و یا چند نفر، چند نفر دل را در دست گرفت و در محضر امام رئوف گشود تا او، آری! تا او آن را بگشاید و آنچه که فقط در اختیار آن امام رئوف است، در آن قرار دهد. هیچ‌جای دیگر خبری نیست.

امام رضا علیه السلام می‌فرماید: «مَنْ زَارَنِي عَلَى بُعْدِ دَارِي أَتَيْتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي ثَلَاثِ مَوَاطِنَ حَتَّى أُخَلِّصَهُ مِنْ أَهْوَالِهَا إِذَا تَطَايَرَتِ الْكُتُبُ يَمِينًا وَ شِمَالًا وَ عِنْدَ الصَّرَاطِ وَ عِنْدَ الْمِيزَانِ». هر کس در این خانه‌ی دور من، مرا زیارت کند، روز قیامت در سه جا نزد او می‌آیم تا او را از هراس آن‌ها نجات دهم. «در وقتی که نامه‌های اعمال از راست و چپ در پرواز و پَران باشد» و «در پل صراط» و «در نزد سنجیدن کردارهای نیک و بد». آری

خانه‌های آن کسانی می‌خورد در بیشتر که به سائل می‌دهند از هر چه بهتر، بیشتر

عرض حاجت می‌کنم آنجا که صاحب خانه‌اش پاسخ یک می‌دهد با ده برابر، بیشتر
 گاه گاهی که به درگاه کریمی می‌روم راه می‌رویم نه با پا بلکه با سر، بیشتر
 زیر دین چهارده معصوم علیهم السلام اما گردنم زیر دین حضرت موسی ابن جعفر، بیشتر
 گردنم در زیر دین آن امامی هست که داده در ایران ما طوبای او بر، بیشتر
 آن امامی که فداک گفتنش رو به قم است با سلامش می‌کند قم را منور، بیشتر
 قم، همان شهری که یک‌هم ماه دارد بر زمین همچنین از آسمان دارد چل اختر، بیشتر
 قصد اینبار قصیده از برادر گفتن است ورنه می‌گفتم از این معصومه خواهر، بیشتر
 در مقامش مصرعی می‌گویم و رد می‌شوم لطف باباهاست معمولا به دختر، بیشتر
 عازم مشهد شدم تا با تو درد دل کنم بودند را می‌کنم اینگونه باور، بیشتر
 مرفقت ضرب المثل‌های مرا تغییر داد هر که بامش بیش برفش، نه! کبوتر، بیشتر
 چارفضل مشهد از عطر گلاب آکنده است اینچنین یعنی سه فصل از شهر قمصر، بیشتر
 پیش تو شاه و گدا یکسان ترند از هر کجا این حرم دیگر ندارد حرف کمتر، بیشتر
 از غلامان شما هم میشود دنیا گرفت من نیازت دارم آقا روز محشر، بیشتر
 ای که راه انداختی امروز و فردای مرا چشم در راه تو هستم روز آخر، بیشتر
 بر تمام اهل بیت خویش حساسی ولی جان زهرا چون شنیدم که به مادر، بیشتر

جایگاه زیارت اولیاء الهی و ائمه معصومین علیهم السلام

وقتی متوجه باشیم ذات مقدس نبی اکرم صلی الله علیه و آله و امامان معصوم علیهم السلام قدرت
 تصرف بر قلب و جسم انسان‌ها، به خصوص زائر خود را دارند، به این امید به زیارت
 آن‌ها می‌رویم که آنها از نور ذات معصوم خود، بر قلب ما تجلی دهند، تا ان شاء الله
 مبادی میل ما از گناه و غفلت، به اطاعت و حضور سیر کند. و نیز چون می‌دانیم
 ملائکه الله گرداگرد حرم آن ذوات مقدسه حاضرند و فضای آن مکان را به قداست
 و معنویت مخصوصی تبدیل کرده‌اند، لذا حضور ما در فضای حرم معصومین علیهم السلام
 موجب خواهد شد تا قلب تحت تأثیر از انوار ملائکه قرار گیرد و قلب متوجه
 کمالاتی از عالم غیب شود و در نتیجه جهت آن در سیر به سوی آن کمالات،

ممکن و سهل می‌گردد، و به عبارت دیگر راه ارتباط با عالم غیب برایش ممکن می‌شود. این‌ها و هزاران هزار برکات دیگر نتایج زیارت و حضور در حرم ذوات مقدس معصومین علیهم السلام و منتسبین به معصومین مثل امام زاده‌ها می‌باشد.

انسان‌ها استعدادها و ابعادی دارند که از طریق زیارت و تماس با نور جان اولیاء خدا به تعالی می‌رسد و جلوه‌هایی از ربوبیت حق - که جان اولیاء خدا آیینی نمایش آن است - از طریق زیارت و انس روحی با آن‌ها، به نمایش می‌آید.

همان‌طور که خدای بی‌زمان و بی‌مکان در خانه‌ی کعبه بهتر ملاقات می‌شود و حضرت رب العالمین نظری خاص به زائر خانه کعبه دارد، اولیاء خدا نیز در حرم خود بهتر ملاقات می‌شوند و در آن‌جا نظر خاصی به زائر خود دارند و اگر او اندک مناسبتی در خود ایجاد کرده باشد او را در حوزه معرفتی خودشان وارد می‌کنند.

در زیارت، یک نحوه هجرت از طرف زائر به سوی امام محقق می‌شود و با انجام آداب و سنن زیارت زائر؛ آرام‌آرام به حریم امامت نزدیک می‌شود تا استعداد فهم آن مقام در او حاصل گردد و اگر آداب و سنن لازمه را رعایت نکرد و بهره‌ی بایسته را نگرفت، خود را ملامت کند.

کیفیت زیارت حضرت امام رضا علیه السلام

چون اراده‌ی نمایی زیارت کنی قبر امام رضا علیه السلام را پس غسل کن پیش از آن که از خانه بیرون روی و در وقتی که غسل می‌کنی بگو:

اللَّهُمَّ طَهِّرْ لِي قَلْبِي وَأَشْرَحْ لِي صَدْرِي وَأَجْرِ عَلَي لِسَانِي مِدْحَتَكَ
وَالْتَنَاءَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُورًا وَشِفَاءً.

خدایا: پاکم کن و پاک کن دلم را و بگشا سینه‌ام را و مدح و ثنای خود را بر زبانم جاری کن زیرا که نیروئی نیست جز به وسیله‌ی تو، خدایا: این غسل را برایم پاک‌کننده و درمان دردهایم قرار ده.

پس از آن چون به مشهد رسیدی هرگاه خواستی به زیارت بروی غسل بکن و همان ذکر را بگو. از خانه خارج شو و در حال قدم زدن به آرامی و وقار در حالی که دلت بیاد خدا باشد بگو: «اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ».

چون وارد صحن شدی و از دور گنبد را دیدی قبل از اذن دخول این طور زمزمه کن:

که آستانه‌ی جود و کرامت است این جا	به قفل بسته کلید اجابت است این جا
چرا که قیرِ مسیحای عترت است این جا	به دلنوازیِ جان در رواق او بنشین
پُر از تَلَأُ شمع هدایت است این جا	بکوش تا پُر پروانه‌اش شوی، زیرا
همیشه اِذْن دخولِ زیارت است این جا	زالال اشک تو از چشمه‌ی خلوصِ دل
هدفِ وصالِ حقیقی حضرت است این جا	نه دیدن حرم و قبر و صحن و گلدسته
چون مرتبه دیگر به زیارت آمدید قبل از اذن دخول خوب است که این ابیات را زمزمه کنید:	
بی تو من از جوانیِ خود سیر می‌شوم	من با تو زندگی نکنم پیر می‌شوم
بی اختیار پیش تو تبخیر می‌شوم	من در شعاعِ پرتو شمس الشموسیت

=====

نوکری نیست در این خانه که سلطان نشود	خاک بوسان درت جمله طلا خیزانند
مورِ کوی تو خودش خواست سلیمان نشود	کیست تا درک کندشأن و مقامات را
هر که دل داد به تو بی سر و سامان نشود	هر که افتاده به راه تو عزیزش کردی
آن که با یاد شما بود پشیمان نشود	لذتِ عمر فقط یاد شما زیستن است

همین که به در بارگاه شریف رسیدی بایست، و طلب اذن کن و بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ بُيُوتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ قَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا بِإِذْنِهِ فَقُلْتُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ.

خداوندا! من ایستاده‌ام کنار دری از درهای خانه‌های پیامبرت که درود تو بر او و آل او باد، و تو مردم را بازداشته‌ای از این که بدون اجازه‌ی او وارد شوند، و فرموده‌ای: «ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خانه‌های پیامبر وارد نشوید مگر این که به شما اجازه داده شود».

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هَذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِيفِ فِي غَيْبَتِهِ كَمَا أَعْتَقِدُهَا فِي حَضْرَتِهِ. خداوندا؛ من به حرمت صاحب این مکان شریف در فقدان او معتقدم؛ همان گونه که آن را در حضورش باور دارم.

وَ أَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ وَ خُلَفَاءَكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ يُرْزَقُونَ يَرَوْنَ مَقَامِي وَ يَسْمَعُونَ كَلَامِي وَ يَرُدُّونَ سَلَامِي وَ أَنْكَ حَجَبْتَ عَن سَمْعِي كَلَامَهُمْ وَ فَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بِلَدِيدِ مُنَاجَاتِهِمْ. و می دانم که رسول تو و جانشینان تو - که درود بر آنان باد - زنده‌اند، نزد تو روزی می‌خورند، جایگاه مرا می‌بینند سخن مرا می‌شنوند، و سلام مرا پاسخ می‌دهند، و تو گوشم را از شنیدن کلام ایشان باز داشته‌ای، و در فهمیدن لذت راز و نیاز با ایشان را برایم گشوده‌ای.

وَ إِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ يَا رَبِّ أَوْلَا وَ أَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ ثَانِيَا وَ أَسْتَأْذِنُ خَلِيفَتِكَ الْإِمَامَ الْمَفْرُوضَ عَلَيَّ طَاعَتُهُ عَلَيَّ بَنِ مُوسَى الرَّضَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَ الْمَلَائِكَةَ الْمُؤَكَّلِينَ بِهِذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ ثَالِثًا. پروردگارا؛ من ابتدا از تو اجازه می‌گیرم، و ثانیاً از رسول گرامی‌ات - که درود خدا بر او و آل او باد - اجازه می‌طلبم،

و از جانشین تو امام و پیشوایی که اطاعت او را بر من واجب فرموده‌ای، (یعنی حضرت) علی بن موسی الرضا - که سلام بر او باد- و از فرشتگانی که به این بارگاه مبارک و پر برکت موکلند در مرحله‌ی بعدی اجازه می‌خواهم.

أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقَرَّبِينَ
الْمُتَمِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأَذِّنْ لِي يَا مَوْلَايَ فِي الدُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أُذِنْتَ لِأَحَدٍ مِنْ
أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِذَلِكَ فَانْتَ أَهْلٌ لِذَلِكَ.

آیا وارد شوم ای رسول خدا؟ آیا وارد شوم ای حجّت خدا؟ آیا وارد شوم ای فرشتگان مقرب خداوند که در این زیارتگاه اقامت دارید؟ به من - ای مولای من؛ - اجازه بده وارد شوم بهتر از اجازه‌ای که به یکی از دوستانت مرحمت فرموده‌ای، اگر من شایسته آن نباشم، شما شایستگی آن را دارید.

با اشعاری که بعضاً مطرح می‌شود در محضر مولایمان علی بن موسی الرضا علیه السلام به فراخور موقعیت، می‌توان نجوا کرد. به امید آن که گشایش لازم از این طریق فراهم گردد. از جمله در مقابل روضه مقدس حضرت خطاب به آن حضرت می‌گویید:

من بارها فتاده، تو دستم گرفته‌ای   لطفت زیاد دیدم و کم می‌برم ز یاد

=====

ای که چون من هزارها داری	آسمانی پُر از دعا داری
دست‌هایم دخیل‌تان هستند	بس که دستِ گره‌گشا داری
از گدا هم کریم می‌سازی	بس که اعجازِ کیمیا داری
من هوای تو را به سر دارم	تو هوای دلِ مرا داری
هر چه بیمار هم بیاید باز	تو برای همه دوا داری

به سوی روضه‌ی مقدسه حرکت کن و بگو:

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ «صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله» اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تَبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

به نام خدا، و به خدا، و در راه خدا، و بر آیین رسول خدا - درود خدا بر او و خاندانش
باد- خدایا! مرا بیامرز و به من رحم کن، و توبه‌ام را بپذیر، زیرا تویی بسیار توبه پذیر
مهربان.

پس برو به طرف ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و روبه‌روی آن حضرت
بایست و بگو:

أَغَازَ زِيَارَتِ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ.

گواهی می‌دهم که معبودی جز خدا نیست، یگانه است و شریکی برایش
نمی‌باشد، و گواهی می‌دهم که محمد بنده و رسول اوست، و این که او آقای
پیشینیان و پسینیان، و آقای پیامبران و رسولان است.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ سَيِّدِ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ صَلَاةً
لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ.

خدایا درود فرست بر محمد بنده و رسول و پیامبر و آقای تمام آفریدگانت،
درودی که نیروی شمردن آن را کسی جز تو نداشته باشد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ الَّذِي
أَنْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ.

خدایا! درود فرست بر امیرمؤمنان علی بن ابی طالب بندهات و برادر رسولت، آن وجود مبارکی که او را به علم خود برگزیدی، و برای هر که از بندگانت خواستی او را راهنما قرار دادی.

وَ الدَّلِيلَ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَ دِيَانَ الدِّينِ بَعْدَكَ وَ فَصَلَ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ الْمُهَيِّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

و دلیل بر وجود پیامبری که او را با رسالت‌هایت برانگیختی و او را به عدالت داور دین و فیصله‌بخش حکم خود در میان بندگانت نهادی، و بر تمام این‌ها مسلط نمودی، سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ زَوْجَةِ وَلِيِّكَ وَ أُمَّ السَّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ النَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ.

خدایا! درود فرست بر فاطمه دختر پیامبرت، و همسر ولایت، و مادر دو فرزندان پیاپی، حسن و حسین، دو سرور جوانان اهل بهشت، آن بانوی پاک و پاکیزه و پاک گشته و بی عیب و پسندیده و زکیه، سرور بانوان همه‌ی اهل بهشت، درودی که توان شمردن آن را کسی جز تو نداشته باشد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سِبْطِي نَبِيِّكَ وَ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْقَائِمِينَ فِي خَلْقِكَ وَ الدَّلِيلِينَ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَتِكَ وَ دِيَانِي الدِّينِ بَعْدَكَ وَ فَصَلِّي قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ.

خدایا! درود فرست بر حسن و حسین، دو فرزندان پیاپی، و دو سرور جوانان اهل بهشت، دو قیام‌کننده در میان بندگانت، و دو راهنما بر وجود پیامبری

که او را به رسالت‌هایت برگزیدی و دو داور دین به دادگری و دو فیصله‌بخش حکم خود در میان بندگانت.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَ الدَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَتِكَ وَ دَيَّانِ الدِّينِ بَعْدَكَ وَ فَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ.

خدایا! درود فرست بر علی بن الحسین بنده قیام کننده در میان بندگانت، و راهنما بر پیامبری که او را به رسالت‌هایت برگزیدی، و داور دین به دادگری و فیصله بخش حکم خود در میان بندگانت، سرور بندگی کنندگانت.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ بِأَقْرَبِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ

خدایا! درود فرست بر محمد بن علی بنده و خلیفه‌ات در زمین، شکافنده‌ی دانش پیامبران.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى

خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ الصَّادِقِ الْبَارِّ.

خدایا! درود فرست بر جعفر بن محمد صادق، بنده و ولی دینت، و حجت بر همه‌ی بندگان، آن راستگوی نیکوکار.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَبْدِكَ الصَّالِحِ وَ لِسَانِكَ فِي خَلْقِكَ النَّاطِقِ

بِحُكْمِكَ وَ الْحُجَّةِ عَلَى بَرِيَّتِكَ.

خدایا! درود فرست بر موسی بن جعفر، بنده‌ی شایسته‌ات، و زبانت در بین بندگانت، آن گویای به قانون و فرمانت و حجت بر مخلوقات.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا المُرْتَضَى عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ الْقَائِمِ

بَعْدَكَ وَ الدَّاعِي إِلَى دِينِكَ وَ دِينَ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ.

خدایا! درود فرست بر علی بن موسی الرضا، آن پسندیده‌ی پیشگاهت و بنده و ولیّ دینت، قیام کننده به دادگری و دعوت کننده به سوی دین تو، و دین پدرانِ راستگوش، درودی که توان شمردن آن را کسی جز تو نداشته باشد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ.

خدایا! درود فرست بر محمد بن علی بنده و ولیّت، قیام کننده به امرت، و دعوت کننده به راهت. خدایا! درود فرست بر علی بن محمد بنده و ولیّ دینت.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَامِلِ بِأَمْرِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَ حُجَّتِكَ الْمُؤَدِّي عَنْ نَبِيِّكَ وَ شَاهِدِكَ عَلَى خَلْقِكَ الْمَخْصُوصِ بِكَرَامَتِكَ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

خدایا! درود فرست بر حسن بن علی، عمل کننده به فرمانت، قیام کننده در میان بندگان، و حجّت که اداکننده بود از طرف پیامبرت، و گواهد بر بندگان اختصاص یافته به کرامتت، دعوت کننده به طاعتت و طاعت رسولت، درودهایت بر همه‌ی آنان باد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ وَ وَلِيِّكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ صَلَاةً تَامَّةً نَامِيَةً بَاقِيَةً تُعَجِّلُ بِهَا فَرَجَهُ وَ تَنْصُرُهُ بِهَا وَ تَجْعَلُنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ.

خدایا! درود فرست بر حجّت و ولیّت، قیام کننده در میان بندگان، درودی کامل، روینده، پایدار که به آن درود، در گشایشِ امرش شتاب کنی، و به آن یاری اش نمایی، و ما را در دنیا و آخرت با او قرار دهی.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ أُوَالِي وَ لِيَّهِمْ وَ أُعَادِي عَدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

خدای من! به محبت ایشان به تو تقرب می جویم و دوست دارم دوست ایشان را، و دشمن دارم دشمن آنان را، پس به حق آنان خیر دنیا و آخرت را نصیب کن، و شر دنیا و آخرت و هراس های روز قیامت را از من بازگردان.

می روی در قسمت بالای سر و این طور زمزمه می کنی:

غم دیده آمدم که تو غم خوار من شوی	من بی دل آمدم که تو دل دار من شوی
آیا شود ز لطف خریدار من شوی؟	شادم که در حریم تو افتاده بار من
دل خسته آمدم که مددکار من شوی	خود را ز راه دور کشاندم به کوی تو
یوسف شوی و گرمی بازار من شوی؟	من ورشکسته می گنهام می شود شبی
من آمدم که مونس من، یار من شوی	عمرم به باد رفته به داد دلم برس
یک عمر نو کرم که تو سالار من شوی	آقاییم همیشه ز سلطانی شماست

سپس نزد سر مبارک آن حضرت اظهار می داری:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ
فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ.

سلام بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای حجّت خدا، سلام بر تو ای نور خدا در تاریکی های زمین، سلام بر تو ای ستون دین.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ
اللَّهِ.

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیده خدا، سلام بر تو ای وارث نوح پیامبر خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم دوست خدا، سلام بر تو ای وارث اسماعیل قربانی خدا.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ
اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ.

سلام بر تو ای وارث موسی همسخن خدا، سلام بر تو ای وارث عیسی روح
خدا، سلام بر تو ای وارث محمد فرستاده‌ی خدا.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَلِيِّ اللَّهِ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

سلام بر تو ای وارث امیر مؤمنان علی ولی خدا، و جانشین فرستاده‌ی پروردگار
جهانیان.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ.

سلام بر تو ای وارث فاطمه‌ی زهرا، سلام بر تو ای وارث حسن و حسین دو
سرور جوانان اهل بهشت.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ.

سلام بر تو ای وارث علی بن الحسین زیور پرستندگان، سلام بر تو ای وارث
محمد بن علی، شکافنده‌ی دانش پیشینیان و پسینیان.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ الْبَارِئِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ.

سلام بر تو ای وارث جعفر بن محمد راستگوی نیکوکار، سلام بر تو ای وارث
موسی بن جعفر، سلام بر تو ای راستگوی شهید.

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ
 الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ [مُخْلِصًا] حَتَّى أَتَاكَ
 الْيَقِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

سلام بر تو ای جانشین نیکوکار پرهیزکار، گواهی می‌دهم که تو نماز را به پا
 داشتی، و زکات دادی، و امر به معروف و نهی از منکر نمودی، و خدا را (خالصانه)
 عبادت کردی، تا مرگ تو را در رسید، سلام بر تو باد ای ابا الحسن و رحمت و
 برکات خدا.

بعد می‌گویی:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ صَمَدْتُ مِنْ أَرْضِي وَ قَطَعْتُ الْبِلَادِ رَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي وَ لَا
 تُرُدَّنِي بِغَيْرِ قَضَاءٍ حَاجَتِي.

خدایا از وطن آهنگ تو کردم، و به امید رحمت شهرها را پشت سر گذاشتم،
 پس ناامیدم مکن، و بدون بر آوردن حاجتم، بازم مگردان.

وَ ارْحَمْ تَقْلِبِي عَلَى قَبْرِ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ
 أُمِّي يَا مَوْلَايَ.

و بر رفت و آمدم بر قبر فرزند علی علیه السلام، برادر رسول خدا صلی الله علیه و آله رحم کن، پدر و
 مادرم فدایت، ای مولایم.

أَتَيْتُكَ زَائِرًا وَافِدًا عَائِدًا مِمَّا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ اخْتَطَبْتُ عَلَى ظَهْرِي

به عنوان زائری میهمان و پناه آورنده بر تو وارد شدم، نسبت به ظلمی که بر خود
 کرده‌ام، و بار گناهی که بر پشت کشیدم.

فَكُنْ لِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ يَوْمَ فِقْرِي وَ فَاقَتِي فَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَ أَنْتَ

عِنْدَهُ وَجِيهٌ.

به درگاه خدا شفیع من باش در روز تهیدستی و نداری، برای تو نزد خدا مقامی بس ستوده است، و تو نزد او بس آبرومندی.

پس می‌گویی:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ بَوْلَايَتِهِمْ أَتَوَلَّى آخِرَهُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَاهُمْ وَ أُبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَ لِيَجَةَ دُونَهُمْ.

خدایا! به سوی تو تقرب می‌جویم با دوستی و ولایت ایشان، آخرین آنها را دوست دارم، آن‌گونه که دوست داشتم اولین آنها را، و بیزاری می‌جویم از هر یاری غیر ایشان.

اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَكَ وَ اتَّهَمُوا نَبِيَّكَ وَ جَحَدُوا بِآيَاتِكَ وَ سَخَرُوا بِإِمَامِكَ وَ حَمَلُوا النَّاسَ عَلَى أَكْتافِ آلِ مُحَمَّدٍ.

خدایا! لعنت کن کسانی را که نعمت را دگرگون کردند، و پیامبرت را متهم نمودند، و آیات را منکر شدند، و امام برگزیده‌ات را ریشخند زدند، و مردم را علیه خاندان محمد مسلط کردند.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ الْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا رَحْمَانُ.

خدایا! من با لعنت بر آنان و بیزاری از ایشان در دنیا و آخرت به تو تقرب می‌جویم ای مهربان.

خوب است قبل از ترک بالای سر این طور زمزمه کنی:

مریض آمده اما شفا نمی‌خواهد	قسم به جان شما جز شما نمی‌خواهد
برای پیش تو بودن بهانه‌ای کافی‌ست	بهشت لطف کریمان بها نمی‌خواهد
دلیل ناله‌ی من یک نگاه محبوب است	و گرنه درد غلامان دوا نمی‌خواهد
فقیر آمدم و دلشکسته پرسیدم:	مگر که شاه خراسان گدا نمی‌خواهد؟

دلَم به عشق تو تا آسمان هشتم رفت
نماز در حَرَمَت «اهدنا» نمی خواهد

همین قَدَر که غباری بر آستان باشد
رواست حاجت عاشق، دعا نمی خواهد

تو آشنای خدایی، کدام رهگذری
در این جهانِ غریب آشنا نمی خواهد؟

آنگاه بازمی‌گردی به نزد پای آن حضرت و می‌گویی:

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَي رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ صَبَرْتُ وَ أَتَتْ
الصَّادِقُ الْمُصَدِّقُ قَتَلَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي وَاللُّسُنِ.

درود خدا بر تو ای ابالحسن، درود خدا بر روح و پیکرت شکیبایی نمودی،
تویی راستگوی تصدیق شده، خدا بکشد کسانی را که تو را با دست‌ها و
زبان‌هایشان کشتند.

پس دو رکعت نماز بکن اگر توانستی در رکعت اول حمد و سوره‌ی «یس» و
در رکعت دوم حمد و سوره‌ی «الرَّحْمَن»، و با گفتن دعای زیر، جایگاه نمازی را
که بعد از هر زیارت می‌خوانی متوجه باش و پس از خواندن نماز با خواندن دعا
زیر اولاً: شرایط را فراهم می‌کنی که زیارتت مورد قبول پروردگار قرار گیرد و در
همین راستا از خدا تقاضا می‌کنی؛ «تَقَبَّلْهَا مِنِّي». ثانیاً: از خداوند در راستای این
زیارت تقاضای مقام محسنین را می‌کنی. رسول خدا صلی الله علیه و آله در توصیف مقام محسنین
می‌فرماید: «الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» (بحار الأنوار،
ج ۶۷، ص ۱۹۶) احسان عبارت است از آن که خدا را طوری عبادت کنی که گویا او را
می‌بینی و اگر او را نمی‌بینی متوجه باشی او تو را می‌بیند. این آن مقامی است که
بعد از نماز زیارت از خداوند تقاضا می‌کنی و بعد متذکر می‌شوی که مقصد تو در
این نماز رجوع به خدا بوده است.

توصیه‌ی ما آن است که این دعا را بعد از دو رکعت نماز زیارت هر کدام از

اولیاء الهی و شهداء بخوانی و امید رسیدن به مقام محسنین را داشته باشی.

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةً مِّنِّي إِلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ لِيكَ عَلَى

بن موسی علیه السلام.

بار خدایا! این دو رکعت نماز هدیه‌ای باشد از طرف من به آقا و مولایم ولیّ تو

علی بن موسی علیه السلام

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّي وَ اجْزِنِي عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ

المُحْسِنِينَ.

بار خدایا! رحمت فرست بر محمد و آل محمد و آن را از من بپذیر و به من به

خاطر آن جزا و پاداش محسنین را عطا کن.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ مِنِّي زِيَارَتِي وَ أَعْطِنِي سُؤْلِي بِمُحَمَّدٍ

وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ.

بار خدایا! بر محمد و آل محمد رحمت فرست و زیارتم را از من بپذیر و

تقاضاهایم را به حق محمد و آل طاهرینش به من عطا فرما.

پیش طبیب هستم و درمان نوشته است   درمان برای من رخ جانان نوشته است

فهمید بی‌قراری من علتش چه بود   دیدار روی ماه کریمان نوشته است

دستی که لطف کرد مرا نوکرت نوشت   بر طالع بلند تو سلطان نوشته است

هریک نخاش علاج هزاران غم است و دزد   بر روی پرچمی که رضاجان نوشته است

این کشور از چهار طرف بیمه‌ی رضاست   این را خدا به نقشه‌ی ایران نوشته است

آلوده آمدم که طهارت دهی مرا   حق شرح پاکی تو به قرآن نوشته است

رحمت به شیر مادر آن مست شاعری   کین بیت را برای تو اینسان نوشته است

ای آبروی جن و ملک خاک‌بوس‌ی‌ات   عالم فدای جلوه‌ی شمس الشموس‌ی‌ات

پس در حال سجده به پاس آن که خداوند تو را مفتخر به زیارت آن امام عزیز

کرده است صد مرتبه ذکر «شکراً» را تکرار کن.

عمده آن است که بدانیم بعد از زیارت اولیاء الهی و در کنار قبر شریف آنها در شرایطی قرار داریم که راه انس با خدا بسیار گشوده است و جهد کن در دعا و تضرع و بسیار دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جمیع برادران مؤمن خود و آنچه خواهی نزد حضرت بمان.

دعای بعد از زیارت آن حضرت

مستحب است که بعد از نماز زیارت امام رضا علیه السلام این دعا بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الدَّائِمُ فِي مُلْكِهِ الْقَائِمُ فِي عِزِّهِ الْمُطَاعُ فِي سُلْطَانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِي كِبَرِيَّائِهِ.

پروردگارا همانا از تو درخواست می‌کنم ای خدایی که سلطنتش ابدی است و در مقام عزت به ذات خود قائم و حکمش در همه‌ی عالم مطاع و در عظمت و کبرایی یکتا است.

الْمُتَوَحِّدُ فِي دِيْمُومِيَّةِ بَقَائِهِ الْعَادِلُ فِي بَرِيَّتِهِ الْعَالِمُ فِي قَضِيَّتِهِ الْكَرِيمُ فِي تَأْخِيرِ عُقُوبَتِهِ.

و یگانه و بی‌شریک در وجود سرمدی است با عدل در کار خلق خود و دانا در قضاء و قدر خویش است و کریم و مهربان در تأخیر عقوبت بندگان است.

إِلَهِي حَاجَاتِي مَصْرُوفَةٌ إِلَيْكَ وَ آمَالِي مَوْقُوفَةٌ لَدَيْكَ وَ كَلِمَا وَقَفْتَنِي مِنْ خَيْرٍ فَأَنْتَ دَلِيلِي عَلَيْهِ وَ طَرِيقِي إِلَيْهِ.

ای خدای من! حاجت‌هایم از هر در منصرف به درگاه کرم توست و آرزوهایم همه متوقف نزد توست و هر گاه مرا بر کار خیری موفق داشتی پس راهنمایم به خیر توست و بلکه راهم تویی

يَا قَدِيرًا لَا تُؤَدُّهُ الْمَطَالِبُ يَا مَلِيًّا يَلْجَأُ إِلَيْهِ كُلُّ رَاغِبٍ

ای قادری که خلق هر قدر از او طلب و درخواست کنند بر اعطای آن مطلب توانائی، و از کثرت مطالب خلق خستگی و ملال نخواهی یافت، ای دارایی که هر محتاجی پناه به درگاه تو آورد و راغب عطای توست.

مَا زِلْتُ مُصْحُوبًا مِنْكَ بِالنِّعَمِ، جَارِيًا عَلَى عَادَاتِ الْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ.

من همیشه با نعمت‌هایت قرین بوده‌ام و عادات احسان و لطف و کرمت بر من پی در پی است.

أَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النَّافِذَةِ فِي جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَ قَضَائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذِي تَحْجِبُهُ بِأَيْسَرِ الدُّعَاءِ.

ای خدا! از تو درخواست می‌کنم به حق قدرت کامل و نافذت در جمیع موجودات و قضای مقطوعت که به دعایی آسان مستور می‌گردانی.

وَ بِالنَّظَرَةِ الَّتِي نَظَرْتَ بِهَا إِلَى الْجِبَالِ فَتَشَامَخَتْ وَ إِلَى الْأَرْضِينَ فَتَسَطَّحَتْ وَ إِلَى السَّمَاوَاتِ فَارْتَفَعَتْ وَ إِلَى الْبِحَارِ فَتَفَجَّرَتْ.

و بدان نظر عنایتی که به کوه‌ها کردی آن‌ها را رفیع ساختی و به زمین نمودی آن را مسطح گردانیدی و به آسمان‌ها نمودی و رفعت بدان‌ها بخشیدی و به دریاها انداختی و به جریان و تموج آوردی.

يَا مَنْ جَلَّ عَنْ أَدْوَاتِ لِحَظَاتِ الْبَشَرِ وَ لَطْفَ عَنْ دَقَائِقِ خَطَرَاتِ الْفِكْرِ.

ای آن که بزرگ‌تری از قوای ادراکی بشر و لطیف‌تری از آن که به فکر و اندیشه‌ی احدی خطور کنی.

لَا تُحَمِّدُ يَا سَيِّدِي إِلَّا بِتَوْفِيقٍ مِنْكَ يَفْتَضِي حَمْدًا وَ لَا تُشْكِرُ عَلَيَّ أَصْغَرَ مِنْةٍ إِلَّا اسْتَوْجِبْتَ بِهَا شُكْرًا.

کسی ثناء و حمد تو را جز به توفیق تو نتواند و آن توفیق باز مستوجب حمد دیگری است، و کسی شکر تو بر کوچکترین نعمت نتواند، مگر آن که مستوجب شکر دیگری باشی.

فَمَتَى تُحْصِي نِعْمَاؤُكَ يَا إِلَهِي وَتُجَازِي آلَاؤُكَ يَا مَوْلَايَ وَتُكَافَأُ صِنَائِعِيكَ.

باری ای خدای من کی توان نعمت‌های بی‌حد و نهایت را به‌شمار آورد، و بر آن نعم و آلاء سپاس‌گزاری کرد و صنایع و عطایای تو را کی تواند خلق از عهده‌ی عوض و تکافیه آن برآید.

يَا سَيِّدِي وَمِنْ نِعْمِكَ يَحْمَدُ الْحَامِدُونَ وَمِنْ شُكْرِكَ يَشْكُرُ الشَّاكِرُونَ.

ای سید من در صورتی که به نعمت‌های تو حمد و ستایش گزارانت حمد و ستایش تو گویند.

وَ أَنْتَ الْمُعْتَمَدُ لِلذُّنُوبِ فِي عَفْوِكَ وَالنَّاشِرِ عَلَى الْخَاطِئِينَ جَنَاحَ سِتْرِكَ.

تویی که بر عفو و بخشش معصیت‌کاران اعتماد دارند و تویی که پر و بال پرده‌پوشی و عفو بر سر خطاکاران گسترده است.

وَ أَنْتَ الْكَاشِفُ لِلضَّرِّ بِبِدِكَ فَكَمْ مِنْ سَيِّئَةٍ أَخْفَاهَا حِلْمُكَ حَتَّى دَخَلَتْ وَ حَسَنَةٍ

ضَاعَفَهَا فَضْلُكَ حَتَّى عَظُمَتْ عَلَيْهَا مُجَازَاتُكَ.

و تو غم و رنج و آلام خلق را به‌دست لطف برطرف می‌سازی و چه بسیار گناهان را حلم تو پنهان کرده تا محو و نابود گردانید و چه حسناتی را که تو چندین برابر کردی تا آن‌که پاداش تو بر آن عظیم گشت.

جَلَلْتَ أَنْ يُخَافَ مِنْكَ إِلَّا الْعَدْلُ وَ أَنْ يُرْجَى مِنْكَ إِلَّا الْإِحْسَانُ وَ الْفَضْلُ.

و از آن بزرگ‌تر و برتری که از غیر عدالت ترسان باشند و تو کریم‌تر از آنی

که خلق جز فضل و احسان از تو امید دارند.

فَأَمْنٌ عَلَيَّ بِمَا أَوْجِبُهُ فَضْلُكَ وَلَا تَخْذُلْنِي بِمَا يَحْكُمُ بِهِ عَدْلُكَ.

پس ای خدا بر من منت گذار به چیزی که مقتضای فضل و کرم توست و به عدل خود مرا خوار مگردان.

سَيِّدِي لَوْ عَلِمْتَ الْأَرْضُ بِذُنُوبِي لَسَاخَتْ بِي أَوْ الْجِبَالُ لَهَدَّتْنِي أَوْ السَّمَاوَاتُ لَأَخْتَطِفْتَنِي.

ای آقای من اگر زمین آگه از گناهان من بود مرا در قعر خود فرو می برد و اگر کوهها مطلع بود بر سر من خراب می شد و اگر آسمانها مرا قطعه قطعه کنند.

أَوْ الْبِحَارُ لَأَغْرَقْتَنِي سَيِّدِي سَيِّدِي مَوْلَايَ مَوْلَايَ مَوْلَايَ.

و اگر دریاها مرا غرق می کرد ای آقای من ای آقای من ای آقای من ای مولای من ای مولای من ای مولای من.

قَدْ تَكَرَّرَ وَوُفِّي لِضِيَّافَتِكَ فَلَا تَحْرِمْنِي مَا وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَسْأَلَتِكَ

چه بسیار به درگاهت به مهمانی آمدم پس مرا از آنچه به سائلان درگاهت که به سؤال متعرض احسان تواند وعده فرمودی محروم مساز.

يَا مَعْرُوفَ الْعَارِفِينَ يَا مَعْبُودَ الْعَابِدِينَ يَا مَشْكُورَ الشَّاكِرِينَ يَا جَلِيْسَ الذَّاكِرِينَ

ای مشهود عارفان و ای معبود اهل عبادت و معرفت و مشکور سپاسگزاران ای همشین یادکنندگان از تو.

يَا مَحْمُودَ مَنْ حَمَدَهُ يَا مَوْجُودَ مَنْ طَلَبَهُ يَا مَوْصُوفَ مَنْ وَحَدَّهُ يَا مَحْبُوبَ مَنْ

أَحَبَّهُ.

و ای پسند خاطر آن که تو را حمد و ثنا گوید، ای موجود حاضر برای هر که تو را طلبد، ای شناخته شده نزد آن که تو را به وحدانیت شناخت و ای محبوب آن که تو را دوست دارد.

يَا غَوْثَ مَنْ أَرَادَهُ يَا مَقْصُودَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْهِ

ای پناه آن که تو را خواهد ای مقصود آن که به درگاه تو رجوع و انابه کند.

يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدْبِرُ الْأُمْرَ

إِلَّا هُوَ.

ای خدایی که به علم غیب عالم کس جز تو آگاه نیست ای خدایی که جز تو

کسی برطرف کننده‌ی رنج و آلام خلق نیست، ای کسی که تدبیر امور عالم تنها

به دست توست.

يَا مَنْ لَا يَعْرِفُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلَّا

هُوَ.

ای کسی که گناه خلق را جز تو کسی نتواند بخشید ای کسی که خلق عالم را

بیافرید ای کسی که جز تو کسی باران را نبارد.

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ.

درود فرست بر محمد و آل اطهارش و مرا بیامرز ای بهترین آمرزندگان.

رَبِّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ اسْتَغْفَارَ حَيَاءٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ اسْتَغْفَارَ رَجَاءٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ اسْتَغْفَارَ

إِنَابَةٍ.

پروردگارا! همانا من از تو آمرزش می‌طلبم از راه حیا و شرمساری و باز آمرزش

می‌طلبم به طریق رجا و امیدواری و باز آمرزش می‌طلبم از روی توبه و انابه و

بازگشت به درگاه تو.

وَأَسْتَغْفِرُكَ اسْتَغْفَارَ رَغْبَةٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ اسْتَغْفَارَ رَهْبَةٍ. و آمرزش می‌طلبم با حال

شوق و رغبت و آمرزش می‌طلبم با حال خوف و ترس.

وَأَسْتَغْفِرُكَ اسْتَغْفَارَ طَاعَةٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ اسْتَغْفَارَ إِيمَانٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ اسْتَغْفَارَ إِقْرَارٍ.

و استغفار می کنم از روی طاعت و بندگی تو و آمرزش می طلبم از روی ایمان به تو و آمرزش می طلبم با حال اقرار و اعتراف به گناه.

وَ اسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ إِخْلَاصٍ وَ اسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ تَقْوَى. و آمرزش می طلبم از روی اخلاص و آمرزش می طلبم از روی تقوی و پارسایی.

وَ اسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ تَوَكُّلٍ وَ اسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ ذِلَّةٍ. و آمرزش می طلبم از روی توکل به خدا و آمرزش می طلبم از روی ذلت و مسکنت.

وَ اسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ عَامِلٍ لَكَ هَارِبٍ مِنْكَ إِلَيْكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و استغفار می کنم استغفار کسی که برای تو به کار پرداخته و از تو بسوی تو می گریزد پس خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد

وَ تَبَّ عَلَيَّ وَ عَلَيَّ وَالِدَيَّ بِمَا تَبَّتَ وَ تَتَّوبُ عَلَيَّ جَمِيعِ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و بر من و والدینم به قبول توبه و مغفرت و آمرزش باز گرد بدان قسمی که توبه جمیع خلق خود را می پذیری ای مهربان ترین مهربانان عالم.

يَا مَنْ يُسَمِّي بِالْغُفُورِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ يُسَمِّي بِالْغُفُورِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ يُسَمِّي بِالْغُفُورِ الرَّحِيمِ.

ای آن که به نام غفور و رحیم نامیده می شوی، ای آن که به نام غفور و رحیم نامیده می شوی، ای آن که به نام غفور و رحیم نامیده می شوی.

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْبِلْ تَوْبَتِي وَ زَكِّ عَمَلِي وَ اشْكُرْ سَعْيِي وَ اَرْحَمْ ضَرَأَعْتِي.

درود فرست بر محمد و آل او و توبه مرا بپذیر و عملم را پاکیزه دار و بر سعی و کوششم پاداش عطا فرما و به تضرع و زاریم ترحم کن.

وَلَا تَحْجُبْ صَوْتِي وَلَا تُخَيِّبْ مَسْأَلَتِي يَا غَوْثَ الْمُسْتَعِيثِينَ.

و صدای دعایم را از سمع قبول خود دور و مستور مساز و سؤال و درخواستم را عطا کن و محروم و ناامیدم مگردان ای پناه بخش فریاد خواهان.

وَأَبْلُغْ أُمَّتِي سَلَامِي وَ دُعَائِي وَ شَفَعْتَهُمْ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَ أَوْصِلْ هَدْيَتِي إِلَيْهِمْ كَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَ زِدْهُمْ مِنْ ذَلِكَ مَا يَنْبَغِي لَكَ بِأَضْعَافٍ لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ.

و سلام و دعایم را به امامان و پیشوایانم برسان و در آنچه از تو درخواست کردم آن بزرگواران را شفیع من گردان و هدیه مرا به آن بزرگواران چنان که لایق آن‌هاست واصل ساز و بر آن هدیه آن‌چه سزاوار کرم توست هم چندین برابر که جز تو کسی شمارشش نداند بیفزای.

وَلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى أَطْيَبِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ.

که هیچ قدرت و نیرویی جز به واسطه‌ی خدای بلندمرتبه بزرگ نخواهد بود و خدا درود و رحمت فرستد بر نیکوترین پیغمبران محمد صلی الله علیه و آله و آل اطهار او.

از جمله زیاراتی که در حرم همه‌ی امامان معصوم علیهم السلام وسیله‌ی قرب به مقام آن واسطه‌های فیض می‌تواند باشد؛ زیارت «امین الله» و زیارت «جامعه‌ی کبیره» و زیارت «عالیة المضامین» می‌باشد که متن آن دو زیارت در آخر این نوشتار قرار دارد. و از نمازهای مستحبی در حرم حضرت رضا علیه السلام نماز جعفر طیار علیه السلام است که کیفیت آن نیز در آخر نوشتار آمده است.

لعنت کردن بر قاتلان ائمه علیهم السلام به هر زبانی انجام گیرد خوب است و اگر زائرین این عبارت را که از بعضی دعاها گرفته شده بخواند، شاید مناسب‌تر باشد:

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَتْلَةَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ قَتْلَةَ أَهْلِ
بَيْتِ نَبِيِّكَ.

خدایا قاتلان امیر مؤمنان، و قاتلان حسن و حسین (درود بر ایشان) و قاتلان اهل
بیت پیامبرت را لعنت کن.

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَتَلَتَهُمْ وَ زِدْهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ وَ هَوَانًا فَوْقَ
هَوَانٍ وَ ذُلًّا فَوْقَ ذُلٍّ وَ خِزْيًا فَوْقَ خِزْيٍ.

خدایا دشمنان و قاتلان خاندان محمد را لعنت کن، و بر آنان بیفزای عذابی بر
عذاب، و خواری بر خواری، و زبونی بر زبونی، و رسوایی بر رسوایی.

اللَّهُمَّ دَعُهُمْ إِلَى النَّارِ دَعَاً وَ أَرْكِسُهُمْ فِي أَلِيمٍ عَذَابِكَ رَكْسًا وَ احْشُرْهُمْ وَ
اتَّبِعْهُمْ إِلَى جَهَنَّمَ زُمْرًا.

خدایا! آنان را به سوی آتش پرتاب کن پرتابی سخت، و در عذاب دردناکت
نگونسارشان گردان نگونساری شدید، و ایشان و پیروانشان را گروه گروه به سوی
دوزخ محشور کن.

ای ماه! سجده آر و بسوزان خسوف را	این آفتاب مشرقی بی کسوف را
این مستی به هم زده نظم صفوف را	"لا تقربوا الصلوة... محوان و به هم مزین"
شاعر کند خیال تو هر فیلسوف را	نقاره ها به رقص کشند اهل زهد را
حاجی و نیمه کاره گذارد و قوف را	می ترسم از صفای حرم با خبر شود
باید خودم دوباره بچینم حروف را	این واژه ها کم اند برای سرودنت
خورشید چشم های امام رئوف را	روح القدس! بیا نفسی شاعری کنیم

زیارت وداع حضرت امام رضا علیه السلام

و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را پس بگو:

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

سلام بر تو ای ولی خدا و درود و رحمت و برکات خدای بر تو باد
 اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي ابْنَ نَبِيِّكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ وَ
 اجْمَعْنِي وَإِيَّاهُ فِي جَنَّتِكَ.

بارالها! این را آخرین زیارت من از فرزند پیغمبرت و حجت تو بر خلقت قرار
 مده و مرا با او در بهشت جمع گردان.

وَ احْشُرْنِي مَعَهُ وَ فِي حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسُنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا.
 و در قیامت با او و حزبش که از شهداء و شایستگان هستند محشور فرمای و چه
 نیکو رفیقانی هستند.

وَ اسْتَوْدِعْكَ اللَّهُ وَ اسْتَرْعِيكَ وَ أَقْرَأْ عَلَيْكَ السَّلَامَ.
 و تو را به خدا می سپارم و طلب رعایت فرمان تو نمایم و بر تو سلام گویم.
 آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَّلْتَ عَلَيْهِ فَآكُتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ.
 به خدای بزرگ ایمان داریم و به رسولش و بدانچه آمدی بدان و دلالت بر آن
 فرمودی پس ما را از گواهان بنویس.

زیارت وداع ائمه علیهم السلام:

با توجه به جامعیتی که این وداع دارد، خوب است در ادامه این طور وداع را
 ادامه دهی و بگویی:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَ مَعْدِنِ الرَّسَالَةِ.
 سلام و درود بر شما ای اهل بیت نبوت، و معدن رسالت.
 سَلَامٌ مُودَعٍ لَا سَبِّمٍ وَ لَا قَالٍ وَ رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ
 مَجِيدٌ. سلام و درود وداع کننده نه به ستوه آمده و عصبانی، و رحمت و برکات خدا
 بر شما اهل بیت، به درستی که خدا، ستوده و بزرگوار است.

سَلَامٌ وَلِيٍّ غَيْرِ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا مُنْحَرِفٍ عَنْكُمْ وَلَا مُسْتَبَدِّلٍ بِكُمْ وَلَا مُؤْتِرٍ عَلَيْكُمْ وَلَا زَاهِدٍ فِي قُرْبِكُمْ.

سلام و وداع دوستی که نه روگردان از شما، و نه منحرف از شماست، و نه عوض کننده شما، و نه پیش اندازه کسی بر شما، و نه بی رغبت به قرب شما.

لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قُبُورِكُمْ وَإِتْيَانِ مَشَاهِدِكُمْ.

خدا این زیارت را آخر زیارت قبورتان، و آمدن به زیارتگاه هایتان قرار ندهد.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَحَشْرَنِيَ اللَّهُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَأُورِدَنِي حَوْضَكُمْ وَأَرْضَاكُمْ عَنِّي.

سلام بر شما، و خدا مرا در گروه شما محشور کند، و به حوض شما وارد نماید، و شما را از من خشنود سازد.

وَمَكَّنِي فِي دَوْلَتِكُمْ وَأَحْيَانِي فِي رَجْعَتِكُمْ وَمَلَكْنِي فِي أَيَّامِكُمْ وَشَكَرَ سَعْيِي لَكُمْ وَغَفَرَ ذُنُوبِي بِشَفَاعَتِكُمْ.

و تمکینی در دولت شما به من بدهد، و در بازگشت شما زنده ام کند، و مرا در ایام شما فرمانروایم فرماید، و کوششم را برای شما قدردانی کند، و به شفاعت شما گناهانم را بیامزد.

وَأَقَالَ عَثْرَتِي بِحُبِّكُمْ وَأَعْلَى كَعْبِي بِمُؤَالَاتِكُمْ وَشَرَفَنِي بِطَاعَتِكُمْ وَأَعَزَّنِي بِهُدَاكُمْ. وَبِهِ مَحَبَّتِ شِمَا لِعِزِّشِمَا رَا نَادِيده بگيرد، و به دوستی شما مقامم را بلند گرداند، و به طاعت شما مفتخرم نماید، و به هدایت شما عزیزم کند.

وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يُنْقَلِبُ مُفْلِحًا مُنْجِحًا سَالِمًا غَانِمًا مُعَافَا غَنِيًّا فَائِزًا بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَكَفَايَتِهِ.

و قرارم دهد از کسانی که بازگرداند رستگار، کامیاب، سالم، بهره مند با عافیت،
توانگر، و رسیده به خشنودی خدا و فضل و کفایتش.

بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُورِكُمْ وَ مَوَالِكُمْ وَ مُحْيِيكُمْ وَ شَيْعَتِكُمْ.

به برترین وضعی که بازگردد به آن، یکی از زائران و دوستداران و عاشقان و
شیعیان شما.

وَ رَزَقَنِي اللَّهُ الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ مَا أَبْقَانِي رَبِّي بِنِيَّةٍ صَادِقَةٍ وَ إِيمَانٍ وَ
تَقْوَى وَ إِحْسَابٍ وَ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ.

و خدا نصیبم کند بازگشت به این حرم را، سپس بازگشت و باز هم بازگشت تا
باقی ام داشته پروردگارم به نیت صادقانه و ایمان و تقوا، و فروتنی و روزی گسترده
حلال پاک.

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَ ذِكْرِهِمْ وَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ وَ أَوْجِبْ لِي
الْمَغْفِرَةَ وَ الرَّحْمَةَ وَ الْخَيْرَ وَ الْبَرَكَاتِ وَ النُّورَ وَ الْإِيمَانَ وَ حُسْنَ الْجِابَةِ.

خدایا! قرار مده این زیارت را آخرین زیارت من از ایشان و ذکر ایشان، و درود
بر ایشان، و برای من واجب گردان آمرزش و رحمت و خیر و برکت و نور و ایمان
و حسن اجابت، چنان که برای اولیائت واجب نمودی.

كَمَا أَوْجِبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمُ الْمُوجِبِينَ طَاعَتَهُمْ وَ الرَّاغِبِينَ فِي
زِيَارَتِهِمُ الْمُتَقَرِّبِينَ إِلَيْكَ وَ إِلَيْهِمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمَّي وَ نَفْسِي وَ مَالِي وَ أَهْلِي.

آن آگاهان به حق ایشان و واجب شمارندگان طاعت آنان، و مشتاقان در زیارت
ایشان، و تقرّب کنندگان به تو و به سوی ایشان، پدر و مادرم و خودم و مال و
خاندانم فدای شما.

اجْعَلُونِي مِنْ هَمِّكُمْ وَ صَيْرُونِي فِي حَزْبِكُمْ وَ ادْخُلُونِي فِي شَفَاعَتِكُمْ وَ اذْكُرُونِي
عِنْدَ رَبِّكُمْ.

مرا از جمله اندیشه‌های تان قرار دهید، و از حزب خودتان گردانید، و در شفاعت تان واردم کنید، و نزد پروردگارتان یادم نمایید.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَبْلِغْ اَرْوَاحَهُمْ وَ اجْسَادَهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً
وَ سَلَامًا وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و از جانب من بر ارواح و اجسادشان برسان، تحیت و درود بسیار، و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

با این زمزمه، وداع را به انتهاء برسان و بگو:

دل بسته‌ام، مرا ز سرِ خویش وا مکن	از من، مرا جدا کن و از خود، جدا مکن
هرگز نگویمت که بیا دست من بگیر	گویم گرفته‌ای ز عنایت، رها مکن
من با تو پیش از آمدنم آشنا شدم	ای آشنا مفارقت از آشنا مکن
تنها بود به دست تو طومار جرم من	این مشتی بسته را به بر خلق وا مکن
درمان درد من نبود غیر درد عشق	این درد را ز لطف بیفزا دوا مکن
در من اگر سعادت ترک خطا نبود	در تو کرامت است تو ترک عطا مکن
خواهی اگر ز لطف به من اعتنا کنی	دیگر به کثرت گنهم اعتنا مکن
نزد کریم فرق ندارند خوب و بد	یکجا قبول کن همگان را، سوا مکن
عمری به زخم تیر بلا سینه‌ام بسوز	آنی به هجر خویش مرا مبتلا مکن

زیارت امین الله

حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیرالمومنین علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند، البته حق تعالی این زیارت و دعای او را در نامه‌ای از نور بالا برد.

خوب است که «زائر» در محضر هر امامی در فرصت مناسب این زیارت را که شامل معارف و مناجات بس گرانقدری با حضرت رب العالمین است؛ بخواند. در آن دعا طوری «زائر» به ملاقات خدا دست می‌یابد که به جای آن که از خدا چیزی بخواهد؛ راضی شدن از خدا را طلب خود قرار می‌دهد، زیرا خدا است که مقصد و مقصود هر کسی است. راستی را، اگر کسی به مقصد رسید، جای دیگری باید برود؟! «سوار چون که به منزل رسد، پیاده شود».

قلبی شکست و دور و برش را خدا گرفت	نقاره می‌زنند ... مریضی شفا گرفت
دیدی که سنگ در دل آینه آب شد	دیدی که آب، حاجت آینه را گرفت
خورشید آمد و به ضریح تو سجده کرد	این جا برای صبح خودش روشنا گرفت
پیغمبری رسید و در این صحن پر ز نور	در هر رواق خلوت غار حرا گرفت
از آن طرف فرشته‌ای از آسمان رسید	پروانه وار گشت و سلام مرا گرفت
زیر پرش نهاد و به سمت خدا پرید	تقدیم حق نمود و سپس ارتقا گرفت
خورشید آمد و به ضریح تو سجده کرد	این جا برای صبح خودش روشنا گرفت

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ﴾

سلام بر تو ای امانتدار خدا در زمین او و حجتش بر بندگان او. او امین الهی در دین و در سرّ و در خلق می‌باشد. خلق خدا باید در اختیار امام معصوم باشد که امین الله مطلق است. زیرا خداوند سرّش را به او سپرده و حجت او است بر بندگانش، و از این جهت خداوند به او احتجاج می‌کند اگر مردم از امام معصوم عدول کنند.

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ بْنُ مُوسَى الرِّضَا أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ، وَاتَّبَعْتَ سُنْنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ﴾

سلام بر تو ای - نام آن امام را اظهار کن و بگو - گواهی دهم که تو در راه خدا
جهاد کردی و چنانچه باید به کتاب خدا رفتار کردی و پیروی کردی از سنت‌های
پیامبرش صلی الله علیه و آله و به لحاظ سلوکی و توحیدی آن‌طور که نهایت جهاد با نفس و
ظلمات است، مجاهده‌ی نفس نمودی و مقید به شریعت الهی بودی و تنها سنت نبی
الهی را انجام دادی، نه سنت کسانی که به ناحق به جای رسول الله قرار گرفتند.

﴿حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَأَلْزَمَ أَعْدَائِكَ الْحُجَّةَ مَعَ
مَالِكٍ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ﴾

تا در مسیر مجاهدت در مسیر الهی و عمل به کتاب الهی تا آن‌جا ادامه دادی که
خداوند تو را به جوار خویش دعوت فرمود و به اختیار خودش جانت را قبض نمود
- تو را با اختیار خود برد، نه به خاطر اتفاقی که ابن‌ملجم‌ها گمان کردند شما را از
صحنه خارج کردند- و ملزم کرد دشمنانت را به حجت و برهانی که تو آن حجت
و برهان بودی و حتی ابن‌ملجم‌ها هم خبر داشتند که تو حجت‌ خدایی.^۱

^۱ - در رابطه با این که همه می‌دانستند علی حجت خداوند است جریان «جابه‌ی والیه» که از شیعیان عاقله‌ی
کامله‌ی جلیله و عالم به مسایل حلال و حرام و بسیار متعبد و کوشا در عبادت بود که هشت امام را درک کرده بود؛
می‌تواند نمونه‌ی خوبی باشد. او نقل می‌کند: «یک روز امیرالمؤمنین علیه السلام را در محل پیش قراولان لشکر دیدم که با
تازیانه‌ی دوسری که در دست داشت، فروشدگان ماهی‌های جری (بی‌فلس) و مارماهی و سگ‌ماهی و ماهیان در
آب مرده را، می‌زد و با لحن آمرانه‌ای چون: «ای فروشدگان مسخ شده‌های بنی اسرائیل و ای لشکر بنی‌مروان! آنان
را از فروختن این نوع ماهی‌های حرام بازمی‌داشت. در این هنگام «فراخ بن احنف» که در آن‌جا حاضر بود، از جای
برخاست و به سوی حضرت آمد و گفت: یا امیرالمؤمنین! لشکر بنی مروان چه کسانی هستند؟ علی علیه السلام در پاسخ او
فرمود: «آن‌ها کسانی بودند که ریش‌های خود را می‌تراشیدند و سیبل‌های خود را رها کرده و آن را می‌تاییدند،
خداوند هم آنان را مسخ کرد. جابه می‌گوید: من تا آن روز گوینده‌ای را خوش‌بین‌تر از او ندیده بودم؛ او را دنبال

«زائر» از این مرحله به بعد؛ یک مرتبه به طلب سلوکی بسیار متعالی منتقل

می‌شود و اظهار می‌دارد:

کردم تا این که در جلوی خان مسجد (محوطه‌ی جلوی مسجد) نشست، به او عرض کردم: خداوند تو را مشمول لطف و رحمت خویش قرار دهد، دلیل بر امامت چیست؟ آن حضرت با دست خود اشاره به ریگی که روی زمین افتاده بود کرد و فرمود: «آن را نزد من بیاور». من آن ریگ را برداشتم و به ایشان دادم، آن حضرت ریگ را در کف دست خود گذاشت و با دست خود آن را نرم کرد، سپس با انگین انگشترش که نام خود آن حضرت بر آن نقش بسته بود، آن سنگریزه را مهر کرد، سپس به من گفت: ای حبابه! هر گاه کسی ادعای امامت کرد و توانست چنان که دیدی بر سنگریزه‌ای مهر بزند، پس بدان که او امام واجب الاطاعه است. همانا امام کسی است که هر چه را بخواهد و اراده کند، از او پنهان نگردد. حبابه گوید: من رفتم تا هنگامی که امیرالمؤمنین علیه السلام به درجه‌ی رفیع شهادت رسید. من نزد امام حسن علیه السلام آمدم، آن حضرت در مسند امیرالمؤمنین نشسته بود و مردم، معلم دین خود را از او سؤال می‌کردند. چون حضرت مرا دید، فرمود: «ای حبابه‌ی والیه!» عرض کردم: بله، ای مولای من! فرمود: «آن چه همراه داری بیاور، من آن سنگریزه را به او دادم، آن حضرت نیز همانند امیرالمؤمنین علی علیه السلام برای من بر آن سنگریزه مهر نهاد.

پس از شهادت امام حسن علیه السلام به نزد امام حسین علیه السلام شرف حضور پیدا کردم. حضرت در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله نشسته بود، چون وارد شدم، مرا خوش آمد گفت و به نزدیک خودش خواند و فرمود: «ان فی الدلالة دلیلا علی ما تردین، افتربدین دلالة الامامة؟» در میان نشانه‌ی امامت، آن چه را تو می‌خواهی هست، آیا دلیل امامت را می‌خواهی؟ گفتم: آری آقای من، فرمود: «آن چه با خود داری بیاور». سنگریزه را به آن حضرت دادم و او هم بر آن مهر نهاد. پس از شهادت آن حضرت نزد علی بن الحسین علیه السلام رفتم. در آن موقع سن من به صد و سیزده سال رسیده بود و از شدت پیری ضعف بر وجودم غلبه کرده و رعشه بر اعضای من افتاده بود. آن حضرت در حال رکوع و سجود و مشغول عبادت بود. مدتی منتظر ماندم تا این که خسته شدم و از دریافت نشانه‌ی امامت مأیوس گشتم، برخاستم که بروم، دیدم آن حضرت با انگشت سبابه به من اشاره فرمود، ناگاه دیدم جوانی به من بازگشته و خود را دختری باگیسوان مشکین دیدم. چون نمازش تمام شد، گفتم: ای آقای من! چقدر از دنیا گذشته و چقدر باقی مانده است؟ فرمود: «اما ما مضی فنعم و اما ما بقی فلا!» «آن چه را که گذشته است می‌دانم و آن چه را که باقی است، کسی نمی‌داند. سپس فرمود: «آن چه همراه داری بیاور، من سنگریزه را به او دادم و حضرت بر آن مهر نهاد. پس از شهادت امام سجاد علیه السلام به خدمت امام محمد باقر، امام جعفر صادق و امام موسی کاظم و امام رضا صلوات الله علیهم اجمعی رسیدم و همه‌ی حضرات سنگریزه را برابم مهر کردند. از عبدالله بن همام نقل است که وی پس از آن نه ماه دیگر زنده بود. (بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۱۷۷؛ در «اصول کافی، ج ۱، ص ۳۴۶، ح ۳، از «محمد بن هشام» نقل شده است.)

﴿اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ﴾ خدایا نفس مرا نسبت به مقدراتت که
برایم رقم زده‌ای، با معرفتی ناب مطمئن گردان.

﴿رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ﴾ و به قضای خود راضی گردان. تا هرآنچه را تو برایم
مصلحت دانسته‌ای، را با رضایت خاطر بپذیرم.

﴿مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَ دُعَائِكَ﴾ تشنه‌ی ذکر و دعا و نجوایِ با تو باشم همراه با
عشقی حقیقی و توحیدی ناب.

﴿مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَ سَمَائِكَ﴾ نفسی به من عطا کن
که دوست دارِ اولیاء تو باشد و در عین حال مرا از اولیاء خود قرار ده تا در زمین و
آسمان محبوبِ اولیاءات قرار گیرم.

﴿صَابِرَةً عَلَى نَزُولِ بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آيَاتِكَ﴾ بر
بلاهایی که برایم تقدیر کرده‌ای، شکیبایی و پختگی نشان دهم. شاکر نعمت‌های
زیبای تو و مدیون نعمت‌هایت باشم. یادآورِ نعمت‌های کامل و تمام تو باشم.

﴿مُشْتَاقَةً إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ﴾ مشتاق شیرینی لقایِ خوش تو باشم.

﴿مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ﴾ تقوا را برای روز جزای تو به عنوان توشه‌ای
برگیرم. مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ. مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ
وَ تَنَائِكَ﴾ پیرو سنت‌های اولیاء تو باشم. از هر آنچه دشمنان تو بدان مشغولند،
فاصله داشته باشم. در دنیا و آخرت مشغول ثنا و حمد تو باشم.

«زائر» در این فراز با دل‌دادگی کامل سعی دارد از هر آن‌چه او را به دنیا مشغول
می‌کند و از خدا وامی‌دارد، عبور نماید و بعد از آن وضع او آن‌چنان دگرگون
می‌گردد که با زبان دیگر یعنی زبانِ بی‌تابانه در محضر آن امام معصوم سخن
می‌راند و اظهار می‌دارد:

﴿اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْتَبِينَ إِلَيْكَ وَالْهَيْهَ وَسَبِيلَ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامَ الْقاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَأَفْتِدَةٌ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةٌ وَأَصْوَاتِ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابِ الْأَجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةٌ وَدَعْوَةٌ مِنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ مِنْ أَنْابِ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةٌ مِنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْأَغَاثَةَ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْأَعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُودَةٌ﴾

خداوند! قلب مشتاقان به تو سخت سرگردان تو است و هر کس به تو رغبت داشته باشد، بدون هیچ فاصله‌ای راهش به سوی تو باز است و نشانه‌های آمدن به سوی تو واضح و روشن است و دل آن کس که تو را شناخت، از تو هراسان است و هر کس به سوی تو دعا کرد، دعایش بالارونده است و درهای اجابت برای این افراد گشوده است و دعوت آن کس که با تو سخن بگوید، مستجاب است و توبه‌ی کسی که به سوی تو توبه کند، قبول و پذیرفته است و اشک آن کس که از خوف تو اشک بریزد، مورد رحمت است و دادرسی برای کسی که به تو استغاثه کند، موجود. و کمک برای کسی که از تو کمک بخواهد، فراوان.

﴿وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَرَّةٌ وَزَلَّلَ مِنْ اسْتِقَالَكَ مُقَالَهٌ وَ أَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَ أَرْزَاقَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَ عَوَائِدُ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَ ذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَ حَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ وَ جَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُؤَفَّرَةٌ وَ عَوَائِدُ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَ مَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعْدَةٌ وَ مَنَاهِلَ الظَّمَاءِ مُتْرَعَةٌ﴾

و وعده‌هایی که به بندگان دادی و فایش حتمی است، و لغزش کسی که از تو پوزش طلبد بخشوده است و کارهای آنان که برای تو کار کنند در نزد تو محفوظ است و روزی‌هایی که به آفریدگانت دهی از نزدت ریزان است و بهره‌های بیشتری هم به سوی‌شان می‌رسد و گناه آمرزش‌خواهان (از تو) آمرزیده است و حاجت‌های

آفریدگانت نزد تو روا شده است و جایزه‌های سائلان در پیش تو شایان و وافر است و بهره‌های فزون پیاپی است و خوان‌های احسان تو برای طعام‌خواهان آماده است و حوض‌های آب برای تشنگان لبریز است.

﴿اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَقْبِلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِنَّكَ وَلِيُّ نِعْمَائِي وَمُنْتَهَى مُنَايَ وَغَايَةُ رَجَائِي فِي مُتَقَلِّبِي وَمَتَوَايَ﴾

پس خدایا دعایم را مستجاب کن و بپذیر مدح و ثنایم را و گردآور میان من و دوستانم به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین که به راستی تویی صاحب نعمت‌هایم، و منتهای آرزویم، و سرحد نهایی امیدم، و بازگشتگاه و اقامتگاهم.

﴿أَنْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ﴾ تویی معبود و آقا و مولای من.

﴿إِغْفِرْ لَأَوْلِيَائِنَا وَكَفَّ عَنَّا أَعْدَائِنَا وَأَشْغَلْهُمْ عَنْ أَدَانَا وَأَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيَا وَادْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلَى إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّشَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

بیمرز دوستان ما را و بازدار از ما دشمنانمان را و سرگرمشان کن از آزار ما و آشکار کن گفتار حق را و آن را برتر قرار ده و از میان بیرگفتار باطل را و آن را پست گردان که به راستی تو بر هرچیز توانایی.

دعای عالیة المضامین

با توجه به شرایط دعا خوب است دعای زیر را که مشهور است به دعای «عالیة المضامین» بعد از هر زیارت بخوانید. دعائی است با مضامین عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود. و آن دعای شریف این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي زُرْتُ هَذَا الْأَمَامَ. خدایا من زیارت کردم این امام را.
مُقَرَّراً بِإِمَامَتِهِ مُعْتَقِداً لِفَرْضِ طَاعَتِهِ فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ بِذُنُوبِي

در حالی که اقرار به امامتش دارم و معتقدم که اطاعتش بر من واجب است و با
این حال آهنگ زیارتگاهش را کردم با گناهایی که دارم.

وَعُيُوبِي وَمُوبِقَاتِ آثَامِي وَكَثْرَةِ سَيِّئَاتِي وَخَطَايَايَ وَمَا تَعْرِفُهُ مِنِّي
و با عیوب و جرم‌های هلاکت بارم و بدی‌های بسیار و خطاکاری‌هایم و آنچه
تو خود می‌دانی.

مُسْتَجِيراً بِعَفْوِكَ مُسْتَعِيداً بِحِلْمِكَ رَاجِئاً رَحْمَتِكَ لِاجْتِنَاءِ إِلِي رُكْنِكَ عَانِداً
برأفتیک. و پناه آورده‌ام به گذشتت و به بردباریت و امیدوارم به رحمت و ملتجی
گشته‌ام به پایه و اساس مرحمت و پناهنده‌ام به مهرت.

مُسْتَشْفِعاً بِوَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَاءِكَ وَ صَفِيِّكَ وَابْنِ أَصْفِيَاءِكَ وَ أَمِينِكَ وَابْنِ
أَمَنَائِكَ وَ خَلِيفَتِكَ وَابْنِ خُلَفَائِكَ

و شفیع گرفته‌ام ولی تو و فرزند اولیانت را و برگزیده‌ات و پدر برگزیدگانت را
و امین تو و فرزند امانتدارانت را و جانشین تو و فرزند جانشینانت را.

الَّذِينَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَي رَحْمَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَالذَّرِيعَةَ إِلَي رَأْفَتِكَ وَ
عُفْرَانِكَ. آنان که قرارشان دادی وسیله‌ای به سوی رحمت و خوشنودیت و
واسطه‌ای برای مهر و آمرزشت.

اللَّهُمَّ وَ أَوَّلُ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي عَلَي كَثْرَتِهَا
خدایا نخستین حاجتم به درگاه تو این است که بیامیزی گناهان گذشته‌ام را با

بسیاری آن‌ها

وَ أَنْ تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَ تَطَهِّرَ دِينِي مِمَّا يُدْنِسُهُ وَ يَشِينُهُ وَ يُزْرِي بِهِ
وَ تَحْمِيَهُ مِنَ الرَّيْبِ وَ الشَّكِّ وَ الْفَسَادِ وَ الشَّرْكِ

و نگاهم داری از گناه در باقیمانده‌ی عمرم و پاک کنی دین و آئین مرا از آنچه
آلوده و چرکینش کند و معیوبش سازد و نگاهداریش کنی از شک و شبهه و فساد
و شرک.

وَ تُثَبِّتَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ وَ ذُرِّيَّتِهِ النَّجْبَاءِ السُّعْدَاءِ صَلَوَاتِكَ
عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَتِكَ وَ سَلَامِكَ وَ بَرَكَاتِكَ

و استوارم بداری بر فرمانبرداری خود و فرمانبرداری پیامبرت و فرزندان نجیب و
سعادت‌مندش که دروهای تو و رحمت و سلام و برکات بر ایشان باد.

وَ تُحْيِيَنِي مَا أَحْيَيْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَ تُمِيتَنِي إِذَا أَمَّتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ
و زنده‌ام بداری تا هر قدر که زنده‌ام بر فرمانبرداری‌شان و بمیرانیم هر گاه که
مُردم بر فرمانبرداری‌شان.

وَ أَنْ لَا تَمْحُوَ مِنْ قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَ مَحَبَّتَهُمْ وَ بُغْضَ أَعْدَائِهِمْ وَ مُرَافَقَةَ أَوْلِيَائِهِمْ وَ
بِرَّهُمْ وَ مَحْوَنَكَ مِنْ دَلِّ مِنْ دُوسْتِي وَ مَحَبَّتِ اِيْشَانِ وَ بُغْضِ دَشْمَانِشَانِ وَ رِفَاقَتِ
دُوسْتَانِشَانِ وَ نِيْكَی كَرْدَنِ بِي اِيْشَانِ رَا.

وَ أَسْأَلُكَ يَا رَبُّ أَنْ تَقْبَلَ ذَلِكَ مِنِّي

و از تو خواهم پروردگارا که بپذیری این (زیارت و دعا) را از من.

وَ تُحِبِّبَ إِلَيَّ عِبَادَتَكَ وَ الْمُوَاطَبَةَ عَلَيْهَا وَ تَنْشِطُنِي لَهَا وَ تَبْعُضَ إِلَيَّ مَعَاصِيكَ وَ
مَحَارِمَكَ وَ مِرَادُ دُوسْتَارِ عِبَادَتِكَ كُنِي وَ مَوَاطِبَتِمُ دِهِي بَرِ اَنْ وَ بِي نَشَاطِمُ اَوْرِي
برای عبادت و متنفرم کنی از گناهان و محرمات.

وَ تَدْفَعْنِي عَنْهَا وَ تُجَنِّبِنِي التَّقْصِيرَ فِي صَلَوَاتِي وَالْإِسْتِهَانَةَ بِهَا وَ التَّرَاحِيَّ عَنْهَا
و بازم داری از آن‌ها و برکنارم داری از کوتاهی کردن در نمازهایم و سرسری گرفتن آن و سستی و کاهلی کردن در آن.

وَ تُوَفِّقُنِي لِتَادِيَتِهَا كَمَا فَرَضْتَ وَ أَمَرْتَ بِهِ عَلَيَّ سُنَّةَ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ
وَ آلِهِ وَ رَحْمَتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ خُضُوعاً وَ خُشُوعاً. و موقم دار برای اداء آن چنانچه واجب کرده‌ای و دستور فرموده‌ای به روش پیامبرت که درودهای تو بر او باد و رحمت و برکاتت بر او و آتش باد با حال خضوع و خشوع.

وَ تَشْرَحْ صَدْرِي لِإِنْتَاءِ الزُّكُوةِ وَ اعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ وَ بَذْلِ الْمَعْرُوفِ وَالْإِحْسَانِ إِلَى
شِيعةِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ مُوَسَاتِهِمْ. و دیگر آن که سینه‌ام را باز کنی (و بلندی نظر به من دهی) برای پرداختن زکات و دادن صدقات و انجام کار نیک و احسان نسبت به شیعیان آل محمد و مواسات با آن‌ها علیهم السلام.

وَ لَا تَتَوَفَّانِي إِلَّا بَعْدَ أَنْ تَرُزُقَنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَ قُبُورِ
الْإِمَّةِ علیهم السلام. و نمیرانیم مگر بعد از این که روزیم کنی حج خانه کعبه ات و زیارت قبر پیامبرت و قبور امامان علیهم السلام را.

وَ أَسْأَلُكَ يَا رَبُّ تَوْبَةً نَصُوحاً تَرْضَاهَا وَ نِيَّةً تَحْمَدُهَا وَ عَمَلاً صَالِحاً تَقْبَلُهُ
و از تو خواهم پروردگارا توبه حقیقی مورد پسندت را و نیتی که ستوده درگاه تو باشد و کردار شایسته‌ای که تو بپذیری.

وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَ تَرْحَمَنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَ تَهَوَّنَ عَلَيَّ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ
و دیگر آن که مرا بیامرزی و به من رحم کنی هنگامی که از این جهان مرا ببری و آسان کنی بر من سختی‌های مرگ را.

وَ تَحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ، وَ تَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ محشورم کنی در گروه محمد و آلش که درودهای خدا بر او و بر ایشان باد، و داخل بهشتم کنی به رحمت خودت.

وَ تَجْعَلْ دَمْعِي غَزِيْرًا فِي طَاعَتِكَ وَ عَبْرَتِي جَارِيَةً فِيمَا يَقْرَبُنِي مِنْكَ وَ قَلْبِي عَطُوفًا عَلَيَّ أَوْلِيَاءِكَ وَ اشکم را فراوان کنی در انجام طاعتت و سرشکم را ریزان نمائی در آنچه مرا به تو نزدیک گرداند و دلم را مهربان کنی نسبت به دوستانت.

وَ تَصُونَنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْأَفَاتِ وَالْأَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْقَامِ الْمُزْمِنَةِ وَ جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَ الْحَوَادِثِ. وَ نگاهم داری در این دنیا از آسیب‌ها و آفات و بیماری‌های سخت و دردهای مزمن و از هر نوع بلا و حادثه‌ای.

وَ تَصْرِفْ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَ تَبْغِضْ إِلَيَّ مَعَاصِيكَ. وَ بگردانی دلم را از توجه به حرام و مبعوض گردانی در نزد من نافرمانی‌هایت را.

وَ تُحِبِّبْ إِلَيَّ الْحَلَالَ وَ تَفْتَحْ لِي أَبْوَابَهُ وَ تُثَبِّتَ نِيَّتِي وَ فِعْلِي عَلَيْهِ

و محبوب گردانی در پیش من حلال را و بگشائی به رویم درهای آن را و استوار کنی نیت و کارم را بر آن.

وَ تَمُدِّ فِي عُمُرِي وَ تُغْلِقَ أَبْوَابَ الْمِحْنِ عَنِّي وَ لَا تَسْلُبْنِي مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ لَا تَسْتَرِدَّ شَيْئًا مِمَّا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَ لَا تَنْزِعَ مِنِّي النِّعَمَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ

و دراز گردانی عمرم را و بربندی به رویم درهای غم و محنت را و نعمت‌هایی که به من داده از من نگیری و چیزی از احسان‌های (بی‌شمار) خود را از من باز نستانی و جدا نکنی از من نعمت‌های (بسیاری) را که به من عنایت فرمودی.

وَ تَزِيدَ فِيمَا خَوَّلْتَنِي وَ تُضَاعِفُهُ اَضْعَافاً مُضَاعَفَةً وَ تَرْزُقْنِي مَالاً كَثِيراً وَ اَسِعاً
سَاعِغاً هَنِيئاً نَامِياً وَ اَفِيأً وَ عِزاً بَاقِياً كَافِياً وَ جَاهاً عَرِيضاً مَنِيْعاً وَ نِعْمَةً سَابِغَةً عَامَةً

و بیفزائی بر آنچه به من ارزانی داشتی و مضاعف گردانی آن را به چندین برابر
و روزیم کنی مالی بسیار و وسیع و ریزان و گوارا و با برکت و رسا، و نیز عزتی
باقی و کافی، و آبرویی پهناور و شکوهمند و نعمتی شایان و فراگیرنده.

وَ تُعْنِي بِذَلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُنْكَدَّةِ وَالْمَوَارِدِ الصَّعْبَةِ وَ تُخَلِّصَنِي مِنْهَا مُعَافَاً فِي
دِينِي وَ نَفْسِي وَ وَكْدِي وَ مَا أَعْطَيْتَنِي وَ مَنَحْتَنِي

و بی‌نیازم کن بدین وسیله از تکاپوهای پرمشقت و موارد سخت و دشوار و
رهائیم دهی از آن‌ها با سلامتی در دین و جان و فرزندانم و چیزهای دیگری که به
من عطا کرده و ارزانی داشتی.

وَ تَحْفَظَ عَلَيَّ مَالِي وَ جَمِيعَ مَا خَوَّلْتَنِي وَ تَقْبِضَ عَنِّي اَيْدِيَ الْجَبَابِرَةِ وَ تَرُدَّنِي اِلَى
وَطَنِي. وَ نَكِّهَ دَارِي بَرَايِمَ مَالِمَ وَ هَمَّ اَنْ چِه رَا بَه مَن بَخْشِيْدَه‌اَي وَ بَر گِيْرِي اَز سَر
مَن دِسْت‌ه‌اَي گِرْدَن‌كَشَان رَا وَ بَا زَم گِرْدَانِي بَه وَطَنِم.

وَ تُبَلِّغْنِي نِهَائَةَ اَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَ اٰخِرَتِي وَ تَجْعَلَ عَاقِبَةَ اَمْرِي مَحْمُودَةً حَسَنَةً
سَلِيْمَةً. وَ بَر سَانِي مَرَا بَه نِهَائَتِ اَرْزُوِيْمِ دَر دُنْيَا وَ اٰخِرْتَمِ وَ بَگِرْدَانِي سَر اَنْجَامِ كَارَمِ
رَا پَسَنْدِيْدَه وَ نِيكُو وَ سَالِم.

وَ تَجْعَلْنِي رَحِيْبَ الصَّدْرِ وَ اَسْعَ اَلْحَالِ وَ حَسَنَ اَلْخُلُقِ بَعِيْداً مِّنَ الْبُخْلِ وَ الْمَنَعِ
وَ النِّفَاقِ وَ الْكِذْبِ وَ الْبُهْتِ وَ قَوْلِ الزُّوْرِ. وَ قَرَارَمِ دَهِي فَرَاخِ سِيْنَه وَ فَرَاخِ حَالِ وَ
خُوش خَلْقِي وَ دُور اَز بَخْلِ وَ مَمَانَعَتِ وَ نِفَاقِ وَ دُرُوعِ وَ بَهْتَانِ وَ زُور گُويِي.

وَ تُرْسِخَ فِي قَلْبِي مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ شِيْعَتِهِمْ

و ریشه دار کنی در دلم دوستی محمد و آل محمد و شیعیانشان را
 وَ تَحْرُسُنِي يَا رَبِّ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَ وُلْدِي وَأَهْلِ حُرَاتِنِي وَ إِخْوَانِي وَ
 أَهْلِ مَوَدَّتِي وَ ذُرِّيَّتِي بِرَحْمَتِكَ وَ جُودِكَ
 و محافظتم کنی پروردگارا در جانم و خاندان و مال و فرزندان و نان خوران و
 برادران و دوستان و نژادم به مهر و جودت.

اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَاتِي عِنْدَكَ وَقَدْ اسْتَكْرْتُهَا لِلْوَمَى وَ شَحَى
 خدایا اینها بود حاجت‌هایی که من به درگاه تو دارم و این که زیادشان کردم
 به خاطر گداصفتی و حرص زیادی است که من دارم.
 وَ هِيَ عِنْدَكَ صَغِيرَةٌ حَقِيرَةٌ وَ عَلَيْكَ سَهْلَةٌ يَسِيرَةٌ. ولی همه‌ی آنها در نزد تو
 کوچک و اندک است و انجامش برای تو سهل و آسان است.
 فَاسْتَلِكْ بِنَجْوَةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ وَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ
 و بما اوجبت لهم. پس از تو خواهم به آن آبرویی که محمد و آل محمد که بر او و
 بر ایشان سلام باد، در نزد تو دارند و به حقی که ایشان بر تو دارند و بدان چه واجب
 کرده‌ای برای ایشان.

وَ يَسْأَلُ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ أَصْفِيَائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عِبَادِكَ
 و به حق سایر پیامبران و رسولان و برگزیدگان و دوستان مخلص از بندگانت.
 وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ لَمَّا قَضَيْتَهَا كُلَّهَا وَ أَسْعَفْتَنِي بِهَا وَ لَمْ تُخَيِّبْ أَمَلِي وَ
 رَجَائِي. و به حق بزرگ‌ترین نام اعظمت که همه‌ی این حاجت‌ها را برایم برآوری
 و کامروایم سازی بدان‌ها، و امید و آرزویم را مبدل به نومیدی نکنی.

اللَّهُمَّ وَ شَفَّعْ صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ فِيَّ يَا سَيِّدِي يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ

خدایا و شفاعت صاحب این قبر را درباره من بپذیر، ای آقای من ای ولی خدا و ای امانت دار خدا.

أَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعَ لِي إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي هَذِهِ الْحَاجَاتِ كُلِّهَا بِحَقِّ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَبِحَقِّ أَوْلَادِكَ الْمُتَتَجِبِينَ. از تو خواهم که شفاعت کنی از من به درگاه خدای عزوجل در همه‌ی این حاجت‌ها به حق پدران پاکت و به حق فرزندان برگزیده‌اش.

فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاءُهُ الْمُنْزَلَةَ الشَّرِيفَةَ وَالْمَرْتَبَةَ الْجَلِيلَةَ وَالْجَاهَ الْعَرِيفَ. زیرا که برای تو در نزد خداوندی که نام‌هایش منزّه است مقامی است بس شریف و مرتبتی است برجسته و آبروئی است پهناور و بسیار.

اللَّهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ أَوْجَهُ عِنْدَكَ مِنْ هَذَا الْأِمَامِ وَمِنْ آبَائِهِ وَأَبْنَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ، لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِي وَ قَدَّمْتُهُمْ أَمَامَ حَاجَتِي وَ طَلِبَاتِي هَذِهِ. خدایا اگر من کسی را سراغ داشتم که آبرومندتر بود در نزد تو از این امام بزرگوار و از پدران و فرزندان پاکیزه‌اش که درود و سلام بر ایشان باد، به طور مسلم آنها را شفیعان خود می‌گرفتم و پیش روی حاجت‌ها و خواسته‌هایم قرار می‌دادم.

فَاسْمَعْ مِنِّي وَاسْتَجِبْ لِي وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس از من بپذیر و دعایم را به اجابت رسان و انجام ده درباره‌ی من آنچه را تو شایسته‌آنی، ای مهربان‌ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ وَ مَا قَصَرْتَ عَنْهُ مَسْأَلَتِي وَ عَجَزْتَ عَنْهُ قُوَّتِي وَ لَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي مِنْ صَالِحِ

دینی و دنیای و آخرتی فامئن به علی و احفظنی و احرسنی و هب لی و اغفر لی

خدایا و هر چه را کوتاه آمد از آن درخواست من و ناتوان شد از آن نیرویم، و فکرم بدان نرسید از آنچه به صلاح دین و دنیا و آخرتم باشد، پس آن‌ها را بر من منت گذار و محافظتم کن و پاسداریم کن و ببخش بر من و بیمارم مرا.

وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ أَوْ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ أَوْ مُخَالَفٍ فِي دِينٍ أَوْ مُنَازِعٍ فِي دُنْيَا أَوْ حَاسِدٍ عَلَيَّ نِعْمَةً أَوْ ظَالِمٍ أَوْ بَاغٍ فَاقْبِضْ عَنِّي يَدَهُ وَأَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ. و هر که قصد دارد به من آسیبی یا امر ناخوشایندی وارد کند، چه از شیطانی متمرّد یا سلطانی معاند یا مخالف در دین یا ستیزه‌جویی در مال دنیا یا حسودی که در نعمتی بر من رشک برد یا ستمکار یا زورگوئی، قدرتش را از سر من بازگیر و نقشه‌اش را از من بازگردان.

وَأَشْغَلْهُ عَنِّي بِنَفْسِهِ وَأَكْفِنِي شَرَّهُ وَ شَرَّ أَتْبَاعِهِ وَ شَيْطَانِيهِ. و او را به خودش مشغول کن و شرّ خودش و شرّ پیروان و شیاطینش را از من کفایت فرما.

وَ أَجِرْنِي مِنْ كُلِّ مَا يَضُرُّنِي وَيُجْحِفُ بِي وَ أَعْطِنِي جَمِيعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مِمَّا أَعْلَمُ وَمِمَّا لَا أَعْلَمُ. و پناهم ده از هر چه به من زیان زند و به هلاکتم اندازد و هر خیر و خوبی است همه را به من عطا فرما چه آن که می‌دانم و چه آن را که نمی‌دانم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِأَخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي وَ أَعْمَامِي وَ عَمَّاتِي وَ أَخْوَالِي وَ خَالَاتِي وَ أَجْدَادِي وَ جَدَّاتِي وَ أَوْلَادِهِمْ وَ ذُرَارِيهِمْ خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و بیمارم مرا و پدر و مادرم و برادران و خواهرانم و عموهایم و عمه‌هایم و دایی‌هایم و خاله‌هایم و اجداد و جدّه‌هایم را و فرزندان‌شان و نژادشان.

وَ أَزْوَاجِي وَ ذُرِّيَّاتِي وَ أَقْرَبَائِي وَ أَصْدِقَائِي وَ جِيرَانِي وَ إِخْوَانِي فَيْكَ مِنْ أَهْلِ الشَّرْقِ وَ الْغَرْبِ. وَ هَمْسِرَانِ وَ فِرْزَنَدَانِ خُودَمِ وَ خُوِيْشَانَمِ وَ رَفَقَا وَ هَمْسَايْگَانَمِ وَ برادرانِ دینیم را از اهل شرق و غرب عالم.

وَ لِجَمِيعِ أَهْلِ مَوَدَّتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ لِجَمِيعِ مَنْ عَلَّمَنِي خَيْرًا أَوْ تَعَلَّمَ مِنِّي عِلْمًا. وَ تمام آنان که با من دوستی داشته و دارند از مردان و زنان با ایمان زنده و مرده‌شان را و تمام کسانی که کار خیری را به من یاد داده یا از من علمی آموخته‌اند.

اللَّهُمَّ اشْرِكْهُمْ فِي صَالِحِ دُعَائِي وَ زِيَارَتِي لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَ لِيَّكَ وَ اشْرِكْنِي فِي صَالِحِ أَدْعِيَّتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. خدایا شریک ساز ایشان را در دعای خیری که کرده‌ام و زیارتی که از زیارتگاه حجت و ولایت نصیب شده، و مرا نیز در دعا‌های خیر ایشان شریک ساز به مهرت ای مهربان‌ترین مهربانان.

وَ بَلِّغْ وَلِيَّكَ مِنْهُمْ السَّلَامَ وَ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ وَ سلام برسان از طرف آن‌ها بر ولی خودت، و بر تو باد سلام خدا و رحمت خدا و برکاتش، ای سرور و آقای من، ای علی بن موسی الرضا، درود خدا بر تو و بر روح و جسمت.

أَنْتَ وَ سَيِّلَتِي إِلَى اللَّهِ وَ ذَرِيْعَتِي إِلَيْهِ وَ لِي حَقُّ مُوَالَاتِي وَ تَأْمِيْلِي، فَكُنْ شَفِيعِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَيَّ قِصَّتِي هَذِهِ. توئی وسیله‌ی من به درگاه خدا و واسطه‌ی من در پیشگاهش و من بر تو حق دوستی و آرزومندی دارم، پس شفیع من شو به درگاه خدای عزوجل در اطلاع بر جریان کارم.

وَ صَرَفِي عَنْ مَوْفِي هَذَا بِالنُّجْحِ بِمَا سَأَلْتُهُ كُلَّهُ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ. و بازگرداندم

از این جا با کامیابی بدان چه درخواست کرده ام همه را به مهر و قدرتت.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً كَامِلاً وَ لُبّاً رَاجِحاً وَ عِزّاً بَاقِياً وَ قَلْباً زَكِياً وَ عَمَلاً كَثِيراً وَ أَدَباً

بَارِعاً وَ اجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَ لَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

خدایا روزیم کن عقلی کامل، و خردی که بچربد (بر هوای نفس) و عزتی

باقی، و دلی پاک، و کرداری بسیار، و ادبی نیکو و همه را به سود من قرار ده نه به

زیان من. به مهرت ای مهربان ترین مهربانان.

نماز جعفر طیار علیه السلام: و آن چهار رکعت است به دو تشهد و دو سلام در

رکعت اول بعد از سوره حمد إذا زلزلت می خواند و در رکعت دوم سوره و

العادیات و در رکعت سوم إذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم قل هو الله أحد و در

هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه می گوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه می گوید و چون سر

از رکوع بر می دارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه

و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در هر

چهار رکعت چنین می کند که مجموع سیصد مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید

مدائنی روایت کرده که: حضرت صادق علیه السلام به من فرمود آیا تعلیم نکنم ترا چیزی

که بگویی آن را در نماز جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجده آخر

چهار رکعت نماز رسیدی و از تسبیحات فارغ شدی بگو:

سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَالْوَقَارُ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ

لَا يَتَّبِعِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنُّعْمِ

سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مِنْ مَنْتَهَى

الرَّحْمَةَ مِنْ كِتَابِكَ وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَفْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا. به جای این کلمه حاجات خود را بخواهد. شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده‌اند که: گفت دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند پس دست‌ها را بلند کردند و این دعا خواندند یا رَبِّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ بِه قدری که یک نفس وفا کند یا رَبِّاهُ يَا رَبِّاهُ به قدر یک نفس رَبِّ رَبِّ رَبِّ باز به قدر یک نفس یا اللَّهُ يَا اللَّهُ باز به قدر یک نفس یا حَيُّ يَا حَيُّ به قدر یک نفس یا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ باز به قدر یک نفس یا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ هفت مرتبه یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هفت مرتبه پس خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَ أَنْطِقُ بِالشَّاءِ عَلَيْكَ وَ أُمَجِّدُكَ وَ لَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ وَ أَثْنِي عَلَيْكَ وَ مَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ وَ أَمَدَ مَجْدِكَ وَ أَنِّي لِخَلِيقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَ أَيْ زَمَنٍ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ عَوَادًا عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِحِلْمِكَ تَخَلَّفَ سَكَّانُ أَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ جَوَادًا بِفَضْلِكَ عَوَادًا بِكَرَمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

پس حضرت فرمودند که ای مفضل: هرگاه تو را حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را از خدا طلب کن که برآورده می‌شود إن شاء الله تعالی.

والسلام عليكم ورحمة الله و بركاته

سوره یس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یس (۱) وَ الْقُرْآنِ الْحَکِیْمِ (۲) اِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ (۳) عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ (۴) تَنْزِیْلَ الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ (۵) لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا اُنذِرَ اَبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُوْنَ (۶) لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰی اَکْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ (۷) اِنَّا جَعَلْنَا فِیْ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا فَهٰی اِلٰی الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ (۸) وَ جَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ اَیْدِیْهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَعْشٰنٰهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُوْنَ (۹) وَ سَوَاءٌ عَلَیْهِمْ اَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ (۱۰) اِنَّمَا تُنذِرُ مَنْ اتَّبَعَ الذِّکْرَ وَ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَیْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ کَرِیْمٍ (۱۱) اِنَّا نَحْنُ نُحٰی

الْمَوْتَى وَ نَكْتَبُ مَا قَدَّمُوا وَ آثَارَهُمْ وَ كُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ (١٢) وَ
 اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (١٣) إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ
 فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ (١٤) قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَ
 مَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذُوبُونَ (١٥) قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ
 لَمُرْسَلُونَ (١٦) وَ مَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (١٧) قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا
 لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ لَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (١٨) قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَ إِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ
 قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ (١٩) وَ جَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا
 الْمُرْسَلِينَ (٢٠) اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا وَ هُمْ مُّهْتَدُونَ (٢١) وَ مَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي
 فَطَرَنِي وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٢) أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ
 عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَ لَا يُنْقِذُونِ (٢٣) إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٢٤) إِنِّي آمَنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ (٢٥) قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (٢٦) بِمَا غَفَرَ لِي
 رَبِّي وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ (٢٧) وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُندٍ مِنَ السَّمَاءِ
 وَ مَا كُنَّا مُنْزِلِينَ (٢٨) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ (٢٩) يَا حَسْرَةً
 عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (٣٠) أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا
 قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ (٣١) وَ إِنْ كُلُّ لَمَامٍ جَمِيعٌ لَدَيْنَا
 مُحْضَرُونَ (٣٢) وَ آيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَ أَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ
 يَأْكُلُونَ (٣٣) وَ جَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَ أَغْنَابٍ وَ فَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ (٣٤)
 لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَ مَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَ فَلَا يَشْكُرُونَ (٣٥) سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ
 كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ مِمَّا لَا يَعْلَمُونَ (٣٦) وَ آيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ
 مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ (٣٧) وَ الشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمِ (٣٨) وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ (٣٩) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (٤٠) وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ (٤١) وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ (٤٢) وَإِنْ نَشَاءُ نَغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ (٤٣) إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ (٤٤) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (٤٥) وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (٤٦) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أُنْطِعُ مِنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (٤٧) وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤٨) مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ (٤٩) فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ (٥٠) وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ (٥١) قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ (٥٢) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ (٥٣) فَالْيَوْمَ لَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ سُوءًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٥٤) إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ (٥٥) هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأُرَائِكِ مُتَّكِنُونَ (٥٦) لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَ لَهُمْ مَا يَدَّعُونَ (٥٧) سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ (٥٨) وَامْتَاذُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ (٥٩) أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ (٦٠) وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (٦١) وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَ فَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ (٦٢) هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (٦٣) اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (٦٤) الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَ تَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (٦٥) وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ (٦٦)

وَ لَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِضْيَاً وَ لَا يَرْجِعُونَ (۶۷) وَ مَنْ
نُعَمِّرُهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَوْ فَلَ يَعْتَلُونَ (۶۸) وَ مَا عَلَّمْنَاهُ الشَّعْرَ وَ مَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ وَ قُرْآنٌ مُّبِينٌ (۶۹) لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَ يَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ (۷۰) أَوْ
لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا عَمَلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَاماً فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ (۷۱) وَ دَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَ مِنْهَا يَأْكُلُونَ (۷۲) وَ لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ مَشَارِبٌ أَوْ فَلَ يَشْكُرُونَ (۷۳)
وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ (۷۴) لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَ هُمْ لَهُمْ جُنُودٌ
مُحْضَرُونَ (۷۵) فَلَ يَحْزَنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ (۷۶) أَوْ لَمْ يَرَ
الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ (۷۷) وَ ضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَسِيَ خَلْقَهُ
قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ (۷۸) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ هُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ (۷۹) الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ (۸۰)
أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَ هُوَ
الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (۸۱) إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۸۲) فَسُبْحَانَ
الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۳)

سوره الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ (۱) عَلَّمَ الْقُرْآنَ (۲) خَلَقَ الْإِنْسَانَ (۳) عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (۴) الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ
بِحُسْبَانٍ (۵) وَ النَّجْمُ وَ الشَّجَرُ يَسْجُدَانِ (۶) وَ السَّمَاءُ رَفَعَهَا وَ وَضَعَ الْمِيزَانَ (۷) أَلَّا
تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ (۸) وَ أَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَ لَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ (۹) وَ الْأَرْضُ
وَ ضَعَهَا لِلْأَنَامِ (۱۰) فِيهَا فَاكِهَةٌ وَ النَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ (۱۱) وَ الْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَ
الرَّيْحَانُ (۱۲) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۱۳) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

(۱۴) وَ خَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ (۱۵) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۱۶) رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَ رَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (۱۷) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۱۸) مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (۱۹) بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ (۲۰) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۱) يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَ الْمَرْجَانُ (۲۲) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۳) وَ لَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (۲۴) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۵) كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ (۲۶) وَ يَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ (۲۷) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۸) يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ (۲۹) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۰) سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ (۳۱) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۲) يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ إِنِ اسْتِطَعْتُمْ أَنْ تَتَفَدُّوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ فَانْفُدُوا لَا تَتَفَدُّونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (۳۳) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۴) يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِنْ نَارٍ وَ نُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ (۳۵) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۶) فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ (۳۷) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۸) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَ لَا جَانٌّ (۳۹) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۰) يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ الْأَقْدَامِ (۴۱) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۲) هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (۴۳) يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَ بَيْنَ حَمِيمٍ آناً (۴۴)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۵) وَ لِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ (۴۶) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۷) ذَوَاتَا أَفْنَانٍ (۴۸) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۹) فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ (۵۰) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۱) فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ (۵۲) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۳) مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَ جَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ (۵۴) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۵۵) فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

وَلَا جَانٌّ (٥٦) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٥٧) كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ (٥٨)
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٥٩) هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ (٦٠) فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٦١) وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ (٦٢) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٦٣)
 مُدْهَامَتَانِ (٦٤) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٦٥) فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّخَتَانِ (٦٦) فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٦٧) فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ (٦٨) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ (٦٩) فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ (٧٠) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٧١) حُورٌ
 مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ (٧٢) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٧٣)

لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ (٧٤)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٧٥) مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ (٧٦)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (٧٧) تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (٧٨)

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته